

Rättsfallssamlingen

Mål C-123/15

**Max-Heinz Feilen
mot
Finanzamt Fulda**

(begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof)

”Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Fri rörlighet för kapital — Arvsskatt — Lagstiftning i en medlemsstat som föreskriver nedsättning av arvsskatten på ett arv som inbegriper kvarlåtenskap som redan övergått genom arv och som medfört uttag av arvsskatt i den medlemsstaten — Restriktion — Motivering — Skattesystemets inre sammanhang”

Sammanfattning – Domstolens dom (andra avdelningen) av den 30 juni 2016

Fri rörlighet för kapital och friheten att utföra betalningar — Restriktioner — Arvsskatt — Nationell lagstiftning om beräkningen av arvsskatt som föreskriver en nedsättning av skatten tillämplig på arv som innehåller en kvarlåtenskap som redan har varit föremål för övergång genom arv som i sin tur medfört uttag av arvsskatt i den medlemsstaten — Olika behandling beroende på var kvarlåtenskapen finns och var parterna till arvet har hemvist vid tiden för det tidigare arvet — Otillåtet — Motivering — Behovet av att upprätthålla skattesystemets inre sammanhang

(Artiklarna 63.1 FEUF och 65 FEUF)

Artiklarna 63.1 FEUF och 65 FEUF utgör inte hinder för en medlemsstats lagstiftning som vid arv som tillfaller personer tillhörande en viss skatteklass föreskriver en nedsättning av arvsskatten om arvet inbegriper kvarlåtenskap som under de tio år som föregår arvet redan har varit föremål för övergång genom arv, under förutsättning att denna övergång medfört uttag av arvsskatt i den medlemsstaten.

Enligt en sådan lagstiftning blir visserligen en nedsättning av arvsskatten beroende av platsen för tillgångarna i arvet vid tiden för det tidigare arvet och hemvisten för den avlidne eller mottagaren vid tiden för det tidigare arvet. Lagstiftningen medför att ett arv som består av tillgångar i en annan medlemsstat vid tiden för det tidigare arvet, där ingen av parterna till arvet hade hemvist i den berörda medlemsstaten, blir föremål för högre arvsskatt än när ett arv enbart består av tillgångar i den sistnämnda medlemsstaten vid tiden för ett tidigare arv eller innehåller tillgångar i en annan medlemsstat vid tiden för ett tidigare arv, där minst en av parterna hade hemvist i den berörda medlemsstaten. Denna lagstiftning medför således att arvet minskar i värde och utgör en restriktion för kapitalrörelser i den mening som avses i artikel 63.1 FEUF.

Vad beträffar en eventuell motivering av restriktionen med stöd av artikel 65 FEUF, ska de skillnader i behandling som är tillåtna enligt artikel 65.1 a FEUF skiljas från godtycklig diskriminering som är förbjuden enligt artikel 65.3 FEUF. Det krävs att skillnaden i behandling avser situationer som inte är objektivt jämförbara eller att de motiveras av ett tvingande skäl av allmänintresse. Vad gäller frågan huruvida situationerna i fråga är jämförbara står det klart att lagstiftningen, vad gäller arvsskatten,

likställer personer i en viss skatteklass och personer med hemvist i landet som genom arv förvärvar kvarlåtenskap som inbegriper tillgångar som under de tio år som föregått detta arv redan har ärvts av personer tillhörande denna skatteklass, oberoende av var tillgångarna fanns eller var parterna till arvet hade hemvist vid tiden för det tidigare arvet. Det är endast för nedsättningen av arvsskatten som lagstiftningen behandlar personer olika beroende på om de aktuella tillgångarna fanns i landet vid tiden för det tidigare arvet eller beroende på om parterna till det arvet hade hemvist i landet. Härav följer att skillnaden i behandling i den aktuella lagstiftningen avser situationer som är objektivt jämförbara.

Utformningen av denna skattefördel återspeglar emellertid en logisk symmetri, eftersom det föreskrivs att det endast är dem som genom arv tar emot kvarlåtenskap som i samband med ett tidigare arv har medfört uttag av arvsskatt i den medlemsstat där beskattningen sker som har rätt till nedsättning av arvsskatten. Härigenom skapas således ett direkt samband mellan skattefördelen och det tidigare skatteuttaget. Denna symmetri skulle rubbas om skattefördelen även skulle gälla personer som ärver kvarlåtenskap som inte har medfört uttag av arvsskatt i den medlemsstaten. Eftersom syftet med skattefördelen i den nationella lagstiftningen är att i någon mån minska skattebördan för ett arv som innehåller kvarlåtenskap som övergått mellan nära släktingar och som redan beskattats, genom att delvis förhindra att det sker en tidsmässigt nära dubbelbeskattning av denna kvarlåtenskap i den medlemsstat där beskattningen sker, finns det ett direkt samband mellan nedsättningen av arvsskatten och det tidigare uttaget av arvsskatt, eftersom skattefördelen och det tidigare uttaget avser samma skatt, samma kvarlåtenskap och samma närstående familjemedlemmar.

Således kan behovet av att upprätthålla skattesystemets inre sammanhang motivera den restriktion för kapitalrörelser som följer av en sådan nationell lagstiftning.

(se punkterna 21, 22, 24, 26–28, 33, 34, 37, 38 och 42 samt domslutet)